

University of Groningen

Day length and growth

Boon, Polly Ester

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

1999

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Boon, P. E. (1999). *Day length and growth: Behaviour, energy balance, protein synthesis*. s.n.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

NAWOORD

Zoals voor de meeste promovendi geldt, is ook voor mij het nawoord het laatste hoofdstuk dat ik nog moet schrijven voordat het proefschrift af is. Echt af. Het is moeilijk te geloven. Gedurende een lange tijd is het een belangrijk deel van mijn leven geweest waar ik veel vrije tijd in heb gestopt. Ik vrees dat ik het zal gaan missen, want ik heb erg genoten van de laatste jaren waarin het geheel zijn vorm heeft gekregen.

In een nawoord wordt meestal iedereen bedankt die heeft bijgedragen aan de totstandkoming van het proefschrift. Promoveren doe je nu eenmaal niet alleen. Ik moet eerlijk bekennen dat de verleiding groot is geweest om dit nawoord te beperken tot een groot dankjewel aan iedereen (mens en dier) die me geholpen heeft dit doel te bereiken. Echter nadenkend over wie dit dan zouden zijn, ging het gevoel groeien dat ik wel degelijk de behoefte had om een aantal mensen afzonderlijk te bedanken. Vandaar dit uitgebreide nawoord.

Natuurlijk begin ik met degenen die dit promotie-onderzoek überhaupt mogelijk hebben gemaakt: Serge Daan en Henk Visser. Serge bewonder ik om zijn brede kennis, het gemak waarmee hij bijzaken van hoofdzaken weet te onderscheiden en zijn vermogen zaken kort en bondig te formuleren. Ik heb veel van hem geleerd. Voor Henk was ik zijn eerste promovendus en ik denk dat het voor ons allebei in het begin erg wennen was. Hoeveel begeleiding geef je? In welke mate laat je iemand vrij zelf onderzoek te doen en wanneer grijp je in? Naarmate de jaren vorderden leerden we elkaar beter kennen en ging het steeds beter. Henk, bedankt voor het feit dat ik altijd op je kon rekenen en voor je inspanningen mijn wetenschappelijk werkgebied uit te breiden tot over de Nederlandse grens.

Ten tweede wil ik iedereen van de vakgroep Gedragsbiologie bedanken (inclusief de studenten) die, op wat voor wijze dan ook, bijgedragen hebben aan mijn onderzoek. Een aantal personen wil ik hier met name noemen. Als eerste Gerard Overkamp die er altijd was als er weer eens iets niet ging zoals ik me had voorgesteld. Je was vaak de eerste waar ik naar toe holde als ik een probleem had en je hebt me nooit teleurgesteld. Je was een beetje mijn steunpilaar en zonder jouw relativerende kijk op dingen was het waarschijnlijk heel wat moeilijker geweest. Ina Everts was ook iemand waar ik altijd terecht kon. Voor zowel problemen op de werkvloer als gewoon voor een kletspraatje. Ik heb genoten van je gezelschap en hopelijk zal dat, nu de dissertatie af is, niet tot het verleden gaan behoren. Dit laatste geldt ook voor Karen Krijgsveld. Met haar heb ik het laatste jaar van mijn promotie-onderzoek (en tijdens mijn jaar op wachtgeld) op de universiteit een kamer gedeeld. Karen, het was altijd heel gezellig en ik heb het vaak jammer gevonden dat ik niet eerder naar de D-vleugel ben verhuisd. Ik hoop dat het niet te stil is nu ik er niet meer ben en dat iemand spoedig mijn plek zal innemen.

A part of my PhD-research was spent at the department of Anatomy and Physiology at the University of Dundee, Scotland. I would like to thank everybody there for making my stay more than worth while, and especially Pete Watt, who made it possible for me to do research there. He helped me to get a grip on the difficult subject of measuring protein synthesis, and his clear view on this subject was of great importance in writing chapter 6. Kenny Smith taught me to operate a gas chromatograph, and helped me to interpret the results from the gas chromatography-mass spectrometer. Because there is more in life than just work, I was fortunate to

meet Martin Rollo. He took care that I also enjoyed myself during the time that I was not working at the laboratory. We went to the cinema, and made several walks to admire the Scottish countryside. Martin thanks for all. I do not know what Dundee would have been without you.

I would also like to thank Dr. Mary Murphy for all her valuable comments and stimulating discussions concerning the measurement of protein synthesis rates in birds.

Ik wil op deze plek tevens mijn waardering uitspreken voor Wim Elzinga. Wim, ik bewonder de wijze waarop je zoiets abstracts als "Day length and growth" hebt kunnen uitbeelden in een omslag. Bedankt voor je inzet, enthousiasme en deskundigheid. Ik ben er heel tevreden mee.

Omdat het leven niet alleen uit werken bestaat en ook je privé-leven voor een belangrijk deel bijdraagt aan de output in je werk, wil ik op deze plek nog een aantal mensen noemen die er (in)direct ook voor hebben gezorgd dat ik alles tot een goed einde heb weten te brengen. Natuurlijk Afra en Rinus die er altijd voor me waren (en zijn). Lot, Ploek en Floor voor hun 'dagelijkse' begeleiding via de email. Waar zou ik zijn geweest zonder dit communicatiemiddel? En dan als laatste Hans. Hans, bedankt voor je nooit tanende enthousiasme om me te helpen, voor de wijze waarop je me steeds weer wist te motiveren als ik het even niet meer zag zitten, voor je hulp bij mijn strijd met de tekstverwerker en je hulp bij het schrijven van de laatste hoofdstukken van het proefschrift. Je hebt me enorm geholpen en ik weet niet wat ik zonder jou had moeten doen. Ook al heb ik dit proefschrift niet aan je opgedragen, het is wel degelijk ook een beetje van jou.